

Kleio, onze chi-meid

Ik heb mijn hele leven al een hekel aan hobby's (pubervertaling: ik heb haat aan hobby's). Als ik iets niet met volle overtuiging, hele dagen en tegen betaling kan doen, laat dan maar. Want het punt is dat dingen die erkende hobby's zijn, niet meer serieus worden genomen. Vraag het maar aan een beroepskunstenaar. Zodra hij over zijn werk vertelt, krijg je dit: 'O, schildert u? Wat enig! Een buurvrouwje van mij schildert ook, zo leuk!' En volgt een verhandeling over het aquarelmatig vastleggen van hortensia's.

'Een vak dat zo leuk is dat mensen er hun hobby van maken, daar zal je wel niets aan hebben'

Een bezoek aan mijn plaatselijke boekhandel is voor mij daarom nogal pijnlijk. Niet omdat ik lezen mijn hobby zou kunnen noemen – gezien het feit dat er geen echte beroepslezers zijn, gaat mijn bezwaar hier sowieso niet op. Nee, de pijn zit hier: mijn plaatselijke boekverkoper gaf zijn schap met boeken op historisch gebied de titel 'Geschiedenis en andere hobby's'! Nou ja! (pubervertaling: WTF??) Als geschiedenisdocenten zitten we in een wrede spagaat. Geschiedenis is gewoon té fascinerend, té leuk om serieus genomen te worden. En dus voer voor hobbyisten. Het is zoiets als getrouwd zijn met een geweldig mooie vrouw (pubervertaling: een chi-meid). De helft van je vrienden wil er met haar

vandoor. Maar nog erger: de andere helft van je vrienden is nauwelijks te overtuigen dat ze dan wel een leuke buitenkant heeft, maar ook lief en intelligent is.

Iedereen gelooft namelijk in een rechtvaardige wereld, samen te vatten als 'je kunt niet alles hebben'. Iemand die mooi is, zal wel dom zijn. Een vak dat zo leuk is dat mensen er hun hobby van maken, daar zal je wel niets aan hebben. En zo haken sommige geschiedenisliefhebbers onder de leerlingen af voor een 'nuttig' vak als administratie. Want ja, geen hond die van administratie zijn hobby maakt, dus dan zal het wel goed zijn. Maar sorry mensen: de wereld is niet rechtvaardig. Geschiedenis is die mooie vrouw die ook nog eens buitengewoon sympathiek is en zeer intelligent. Dus vooruit, laat de ene helft er met onze chi-meid vandoor gaan. Zo lang we de andere helft maar kunnen overtuigen dat ze veel meer te bieden heeft dan een mooie buitenkant.

Edith van Gameren is freelance journalist en tekstschrijver en volgt de educatieve master aan de Universiteit Leiden.

FOTO: HANS HORDIJK